

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks 5.50.

DINGSDAG 1 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.

Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels.

Voor elken regel meer.

Behalve de 35 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
worden geplaatst tegen betaling van f 1. het zegel
regt daarvoor begrepen.

was een tijd, dat het voormalig *Journal de la Hollande*, dat bekend stond als het officieus orgaan der Nederlandsche Regering, met meer onbeschaamdheid dan ooit de natie tot schande strokte, van wier Regering zij de tolk moest heeten.

Burgerlijk was de taal, die toen in dat blad werd gesproken, en de politieke gedragslijn, die het volgde en de polemiek die het voerde: het een vond evenzeer als het ander afkeuring bij ieder, die nog prijs stelde op de eer en de loyaliteit van den Hollandschen naam; bij allen die inderdaad de ware belangen van het Vaderland had.

Het was, naar wij meenen, in dien tijd, dat de heer SCHOONEVELD, toenmalig lid der Tweede Kamer, eene destijds zeldzame cordaatheid, de aandacht van Nederlands Vertegenwoordiging vestigde op het karakter en de gedragslijn van het officieus orgaan der Regering. De toenmalige Regering, ofschoon gevestigd door eene gediensstige meerderheid, moest het Journal desavoueren, en de Tweede Kamer brandmerkte het blad als anti-nationaal en als onwaardig, om de eer te zijn van de gevoelens eener Nederlandsche Regering.

Wij herinneren ons dit feit, bij het gadeslaan van de armzalige rol, die de *Nieuwsbode*, nu meer nog dan vóór 1 Januarij, in de vaderlandsche Journalistiek te spelen.

Ondanks zijn programma, ondanks zijne protesten, en wij in dat blad, elk gerucht, elk bericht, dat over de plannen of voornemens der Regering verspreid werd, onmiddellijk, en in de meest stellige bewoordingen, die geen twijfel laten omtrent de bron, waaruit de opzet zijn, verbeteren, aanvullen, bevestigen of terugtrekken.

Van den anderen kant onderscheidt zich dat zelfde blad door bittere aanvallen op de grondslagen onzer bestuursinstellingen, door een scheld-polemiek, die het ondoenlijk maakt te antwoorden, door het verzoeken van vele aanzienlijken en vele vertegenwoordigers des Lands, door het karakteriseren van een gedeelte der Natie als niet-vaderlandsgezind, door het opsteken van de banier eener uitsluitende godsdienstfractie.

In dezen stand van zaken vragen wij, of het niet tijd worde, dat een lid der Kamer, gelijk vroeger de heer SCHOONEVELD deed, eene bepaalde verklaring der Regering uitlokke, in welke betrekking zij staat tot de *Nieuwsbode*, en of de verklaringen en rectificaties in dat blad, namens de Regering gegeven, door deze in de pen gegeven, dan wel of ze zijn uit de hand gegrepen? Wij vragen, of het niet tijd worde, dat de Regering, 't geen wij voor alsnog niet hebben, inderdaad gebruik maakte van een orgaan als de *Nieuwsbode* — de volksvertegenwoordiging door een van afkeuring blijf geve van hare gehechtheid tot de Staats-instellingen en van haar afkeer tegen de de strekking heeft, om de eendragt der Natie te verstoren?

discussie over het al of niet intrekken van de publicatie van 1839, waarbij het jagen op ontvlugte woorden wordt voorgeschreven en premieën gesteld op het levend vangen van die ongelukkigen, is bekend. De geroepene lazen wij, dezer dagen, dat althans eene der wettelijke bepalingen van die publicatie op 3 Maart jl. is ingetrokken.

die intrekking, op 3 Januarij, evenwel grond beweren, dat de oppositie in de Tweede Kamer van dat blad, toen zij op 3 en 14 Maart jl., de Regering sprake brengende, iets meer verlangde dan van den Minister van Koloniën, hetwelk menigmaal gebleken is, op rullen grond gegrepen het niet. Noch op 8, noch op 14 Maart

wist de Minister, dat eenig onderdeel van de publicatie van 1839 was ingetrokken, en hij had te minder regt, om te verklaren, dat die bepaling sedert lang buiten werking was, daar de Minister zeer goed weet, dat zijne lastgeving, alvorens te worden uitgevoerd, door den gouverneur getoetst kan worden aan het belang der Kolonie en hij even zeer een bezwaarschrift tegen het bevel had kunnen ontvangen, als nu de mededeeling van de afkondiging der intrekking.

Wat is, bovendien, ingetrokken? Niets anders dan het uitbetalen van premieën. Het schieten op en het doodschieten van slaven is en blijft geoorloofd; alleen de Regering moedigt die manmoedige daad niet langer door premieën aan.

Het zenden van gewapende boschpatrouilles met autorisatie tot gebruik van schietgeweer is niet verboden: dat is en blijft geoorloofd!

Waardoor nu de blijdschap geregtvaardigd wordt, door hen, wier mond vol is van emancipatie-ijver, geopenbaard bij het vernemen van dezen halven maatregel, is ons minder verklaarbaar.

De halfslachtigheid van den maatregel schijnt ons, integendeel, aan te toonen, dat de ijver niet zeer groot is, waarmede de Minister van Koloniën de handen slaat aan de verbetering van het lot der slaven, zoolang Nederlands grondgebied nog veroordeeld wezen zal, dien vloek te dragen.

De kerkelijke mannen schimpten onder het vorige Ministerie aanhoudend op de Staatszorg voor de armen en roemden de uitgebreidheid der middelen, waarover men, langs den weg der kerkelijke en bijzondere liefdadigheid, kon beschikken.

Op dien grond werd bij de nieuwe armenwet de armenzorg overgelaten aan de kerkelijke liefdadigheid, met dat gevolg, evenwel, dat, meer dan vroeger, de burgerlijke armenzorg toeneemt, terwijl men aanhoudend yrees voedt voor eene schromelijke verwarring bij de vervulling van eene zorg, die welligt meer dan eenige andere zaak van openbaar belang, met orde en klem behoort te worden uitgeoefend.

Het is in het algemeen belang, om naauwkeurig toe te zien, in hoever de kerkelijke en bijzondere liefdadigheid beantwoorden aan de verwachting en den lof verdienen, dien men haar heeft toegezwaaid.

Een treffend voorbeeld van de volslagen magtelooheid, waarin de kerkelijke liefdadigheid verkeert en van den ziekelijken toestand, waaraan de bijzondere liefdadigheid lijdt, mag wel worden aangevoerd, om aan te toonen, dat men, zonder haar te kennen, de kracht en het nut der Staatszorg voor de armen heeft miskend.

De wetenschap en de Hervormde Kerk treuren nog over het verlies van Prof. A. NIEMMEYER. Zoo dat verlies onherstelbaar kan genoemd worden voor de Hervormde Kerk in den tegenwoordigen tijd, het is het ook voor de dierbare betrekkingen, dien hij tot steun en leidman strekte.

Behoort het tot den eersten en voornaamste der pligten, welke op de Kerk rusten, dat zij zorgt voor de ondersteuning harer behoeftige lidmaten: zij kent geen verschil in de mate der behoefte, maar toch rijst die plicht naarmate het lid, waarvan de behoefte vervuld moet worden, meer aanspraak heeft op de erkentelijkheid van de Kerk. En die zorg, zij bestaat niet slechts, niet uitsluitend in den onderstand, welchen zij aan armen en gebrekkigen, ouden en hulpbehoevenden uitreikt: ook de achtergebleven betrekkingen van die zich in de dienst der Kerk roem en achtung verworven hebben, mogen aanspraak maken, om in die zorg, naar hetgeen zij behoeven, te deelen. Het beginsel, dat aan de nieuwe armenwet ten grondslag is gelegd, moet ook hare toepassing vinden op elk deel der kerkelijke liefdadigheid en die toepassing wordt alleen gewijzigd naar de omstandigheden der personen, omtrent wie dat beginsel gelden moet.

Van wijderen omvang nog is de taak der bijzondere

liefdadigheid, die op elk gebied van het maatschappelijk leven ten allen tijde beoefend en vervuld werd, omdat het is een zedelijke plicht. Die taak is beperkt door de meerdere of mindere uitgebreidheid der middelen, welke haar daartoe ten dienste staan en aanvangende met de naaste omgeving, vindt zij soms verrassende, ongedachte middelen, om dien kring te kunnen verwijden. Geen wonder; want zij bestaat in niets anders dan in de opvolging van het groote gebod: „zijn en naasten lief te hebben als zich zelve.“ Zelfzucht en eigenbelang mogen soms de trouwe beoefening van dat gebod in den weg staan: er is zeker geen beginsel, dat meer met het heil der maatschappij in het naauwste verband staat. Waar de bijzondere liefdadigheid in een ziekelijken toestand verkeert, daar zal hare krantheid zich op menig gebied van het maatschappelijk doen gevoelen.

Alleen dan, wanneer de kerkelijke liefdadigheid haar onvermogen openbaart en de bijzondere weldadigheid zich terughoudt, vordert het algemeen belang, dat de Staat optrede. De Kerk zoowel als de Staat, put hare finantiële krachten uit de vereenigde krachten van de individuen, leden van het kerkgenootschap of burgers van den Staat. Uit dezelfde beurzen, waaruit de liefdegaven worden geput, sischt en haalt de Staat, wat tot bestrijding der Staatsbehoeften moet worden geheven door belastingen.

Deze beschouwingen stemmen in het wezen der zaak overeen met het gevoelen der bestrijders van de Staatszorg voor de armen; en het is op gelijke gronden dat de alarmklok is getrokken bij de indiging van het ontwerp-armenwet onder het Ministerie THORBECKE en dat talrijke adressen van kerkbesturen in dien geest aan hunne afkeuring hebben lucht gegeven.

Maar hoe is het nu gesteld met de kerkelijke en bijzondere liefdadigheid, als we op hare toepassing letten?

De Hoogleraar NIEMMEYER stond tot de Leidse Hervormde kerk in de naauwste betrekking en, zonder te spreken van eene meer dan twaalfjarige vervulling van het leeraarsambt, was de roeping, waaraan hij voldeed, om zich met de opleiding van toekomstige leeraars te belasten en later de gewigtige taak der medewerking tot de uitgave eener nieuwe Bijbelvertaling op zich te nemen, een dienst, welke met de gewigtigste en teederste belangen van dat kerkgenootschap naauw verbonden mag worden geacht. Aan zijne dierbaarste betrekkingen op het onverwachtst ontruikt, ontviel hun daardoor het eenig middel van levensonderhoud. Op de Hervormde kerk rust de plicht, gelijk het is haar belang, om met de daad te toonen, dat zij de diensten, ten haren nutte bewezen en met opoffering van persoonlijke belangen verleend, erkent. De kerk zorge, dat het der weduwe en hare kinderen aan niets ontbreke.

De Hoogleraar NIEMMEYER stond tot de gemeente, waar hij zich gevestigd had, in eene naauwe betrekking; want hij diende haar met zijne gaven en men scheen deze op hoogen prijs te stellen. Zoo de Leidse Hervormde gemeente zich niet beladen wil zien met de blaam, dat hare waardering slechts in schijn bestond, dan moet geen oogenblik van moedeloosheid en angstige bezorgdheid hebben kunnen opkomen in het hart der weduwe, die in de schoonste lijkredenen nog geen waarborg vinden kan voor de vervulling der zorgen, die haar knellen en met grond doen vragen: wat de toekomst baren zal?

De Hoogleraar NIEMMEYER was, het behoort niet betoogd te worden, want het klouk reeds luide door het land, hij was een waardig leeraar der Leidse Hoogeschool en als zoodanig reeds kon hij er aanspraak op maken, dat de Staat, die geen liefdadigheid uitoefent, evenwel in het algemeen belang zorg drage voor behoorlijk onderhoud, wanneer zijne dienaren of hunne na te laten betrekkingen zulks behoeven. Dat algemeen belang evenwel vordert, dat die zorg wettelijk geregeld worde en die regeling op billijke grondslagen ruste.

En wat zien we nu gebeuren?

De kerkelijke liefdadigheid is in den regel onbeduidend, waar het de ondersteuning der kerkleeraren geldt of de zorg voor hunne achtergelatene betrekkingen. Die taak rust hoofdzakelijk op den Staat. In een buitengewoon geval evenwel, gelijk hier, mogt de kerk in de eerste plaats toetreden, nu de Staat door wettelijke regels belemmerd niet mag doen, wat zij in een gewoon geval verrigt.

De bijzondere liefdadigheid wast aan en de laatste algemeene inzameling voor hen, die door eene onvoorzien ramp geteisterd waren, gaf daarvan doorslaande blijken. Maar wanneer een plaatselijke nood opkomt moet de naaste hulp het eerst toeschieten en als een lid der vereeniging wordt geteisterd, rust de plicht tot leniging in de eerste plaats op de overige leden.

En nu?

Naauwelijks is het graf gesloten, dat zich opende om het dierbaar overschot te ontvangen, of men draaft en zweoet en zweet, om de Staatszorg in te roepen, men scheldt en klaagt over eene wet, die onder het Ministerie THORBECKE is vastgesteld, en waarbij hersteld was, wat met het algemeen belang strijdig en na eene ondervinding van eenige jaren ondoeltreffend was geoordeeld. Men keert alzoo, in de toepassing, het beginsel het onderste boven en in plaats van te beproeven, wat de kerk en wat de bijzondere liefdadigheid verrigten kunnen, poogt men den Staat te belasten met eene zorg, waarop men in theorie geen inbreuk wil toelaten. Ziet daar een type van de April-beweging, haren oorsprong en hare gevolgen. Ziet daar een treffend voorbeeld van het volstrekt onvermogen der kerkelijke zorg voor de stoffelijke belangen der Natie.

Of hoe, is de Hervormde kerk van genoegzame middelen ontbloot, om in een buitengewoon geval, gelijk thans voorkomt, een schitterend blijk te geven van den hoogen trap van ware godsdienstigheid en kerkelijkheid harer leden?

Of ontbreekt het den priesteren der wetenschap aan de veêrkracht, om zich geldelijke opofferingen te getroosten, wanneer de eer en de dienst der wetenschap zulks eischen?

De Staat voorziet in al wat het onderhoud der leeraren van de protestantsche kerk betreft.

De Staat onderhoudt de instellingen tot opleiding van toekomstige leeraren der Hervormde kerk.

Wat doet de kerk?

Maar als de kerk niets doet, waar blijft de bijzondere liefdadigheid?

De ambtenaren bij 's Rijks ontvangsten zorgen voor hunne betrekkingen door onderlingen waarborg.

De onderwijzers voorzien, door onderlinge weduwenfondsen, in het lot van hunne echtgenooten.

Waar blijft de handreiking der hoogleeraren, ook bij het tot navolging uitlokkend voorbeeld van den lofwaaardigen WIJTENBACH?

Wat zou de opoffering gering zijn, als b. v. elk lid van den Akademischen Senaat zich tot eene bijdrage van f 1 's weeks verbond of de buitengewone inkomsten van het Rectoraat zulk eene weldadige bestemming verkregen?

Zou het Protestantisme zich niet van eene aangename zijde aanbevelen, wanneer eene regtmatige en boven gegrondde aanmerking verhevene zorg betoond werd voor hetgeen regtstreeks en onmiddellijk tot den eigenaardigen kring van zijne verplichtingen gerekend kan worden te behooren?

Maar zoo men het wil laten aankomen in de omstandigheid, welke wij op het oog hebben, op de bijzondere liefdadigheid van het Hoofd van den Staat, dan neme het Bewind een eclatant initiatief, en drage bij een afzonderlijk wetsontwerp der volksvertegenwoordiging voor, om, aangezien de kerk onvermogen en de bijzondere liefdadigheid ongezinnd blijkt te zijn, door den Staat in dit bijzonder geval, de onwaardeerbare verdiensten van den overleden Hoogleeraar erkennende, aan 's Hoogleeraars weduwe en kinderen een voldoend jaargeld te doen verzekeren, dat onder gewone omstandigheden hen zou zijn toegekend.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Het is niet met nieuwstijdingen omtrent de oorlogsgebeurtenissen of de diplomatische aangelegenheden, waarmee wij heden ons oversigt aazvangen; het is de vermelding van een aanval, welke eergister middag ten vijf ure in de Champs-Elysées bij de barrière St. Etienne plaats had op het leven van den Keizer der Franschen, die zich naar het bosch van Boulogne begaf. Een pistoolschot werd op Z. M. afgerigt, dat zijn doel miste.

Z. M., die vergezeld was van zijne adjudanten de heeren Ney en Valabrègue, zette zijne wandeling voort en begaf zich naar het bosch van Boulogne, waar de Keizerin zich bevond. De misdadiger was een welgekleed persoon. Hij is onmiddellijk in handen der justitie overgeleverd.

Dit zijn al de bijzonderheden, welke tot dusver omtrent deze snoole poging bekend zijn.

Behoeven wij te zeggen welken indruk een dergelijken

aanslag gemaakt heeft? De staatkundige moord boezemt, den heemel zij dank, in onze dagen dezelfde verontwaardiging in als elke andere misdad, welke in geens politieke redenen haren oorsprong heeft. Men maakt geen onderscheid tusschen moordenaar; zelfs de meest hevige partijen verabsoluwen eene zoodanige daad, zeer goed begrijpende, dat aan zulk eene zegepraal hunner staatkundige denkwijze eene onuitwisbare smit zou kleven. Hopen wij dan ook, dat de aan te vangen instructie zal bewijzen dat de aanval op het leven des Keizers het misdadig plan van een individu was, waarvoor geen eene partij aansprakelijk kan gesteld worden. Men moet, overigens, om de ware strekking van dit feit met juistheid te kunnen beoordeelen meer volledige inlichtingen afwachten.

Omtrent de Oostersche zaken niets bijzonders.

De laatste berichten uit Sebastopol de dagteekening van den 26 April voerende, bepalen zich bij de mededeeling dat tot op dien dag geenerlei belangrijke gebeurtenis plaats had. Daar het bombardement niet tot de gewenschte uitkomst geleid heeft, en ook niet toeliet een uitval te ondernemen, zoo zal het beleg geregeld voortgezet worden, maar onder gunstiger omstandigheden dan vroeger daar de geallieerden meer tot de vesting genaderd zijn.

Eene dépêche van de Times meldt, dat lord Stratford de Redcliffe, abassaleur van Engeland bij de Ottomanische Porte, zich te Konstantinopel heeft ingescheept om naar de Krim te vertrekken. Wij bekennen echter niet te begrijpen wat de Engelsche ambassadeur wiens gezondheid zeer zwak moet zijn te Sebastopol zal hebben te verrigten. Het zou ons dan ook niet verwonderen indien de dépêche van de Times op dwaling berustte.

Het onbepaalde uitstel der reis van Keizer Napoleon naar het Oosten, en volgens sommigen het geheel opgeven van dit reisplan heeft schier de waarde van een officieel feit verkregen, ofschoon de Moniteur deswege nog niets gemeld heeft. Als eene verklaring van nagenoeg gelijken aard beschouwt men echter te Parijs de bekendmaking van het besluit, waarbij de opening van de tentoonstelling tot 15 Mei wordt uitgesteld.

Wat de diplomatische onderhandelingen betreft: wij kunnen deswege weinig nieuws mededeelen. Het vertrek van den heer Drouyn de Lhuys, die heden te Parijs verwacht wordt, heeft de conferentien op nieuw geschorst, zonder dat men bepaaldelijk meldt, dat zij afgebroken zijn.

Omtrent de houding van Oostenrijk zijn de meest tegenstrijdige beweringen in omloop.

Het is waar, dat die mogendheid in den boezem der conferentien met de Westersche mogendheden eenstemmig was en hare voorstellen ondersteunde; maar tusschen dit en eene oorlogsverklaring aan Rusland en deelname der Oostenrijksche troepen aan de vijandelijkheden is een groot onderscheid.

Is Oostenrijk geneigd, zóó ver te gaan, ziet daar een punt, waartrent de gevoelens zeer verdeeld zijn.

Men verzekert thans, dat de tegen-voorstellen van Rusland voor zoover de Zwarte zee betreft, enkel bestonden in het herstel van het statu quo ante bellum, en de bevoegdheid van Turkije om de hulp van Frankrijk en Engeland in te roepen, zoo zij zich bedreigd mogt achten door de Russische magt.

Daar die bevoegdheid om te bestaan, niet noodig heeft in een tractaat geschreven te zijn — de Porte kende zich bij den aanvang des oorlogs reeds die bevoegdheid toe, naarken zij de hulp der westersche mogendheden inriep — zoo begrijpen wij niet regt de strekking dezer Russische contra-voorstellen, zoo zij zich, indertijd, hierbij bepalen. Ook ten deze dus moet men nadere ophelderingen afwachten.

In de zitting van het Hoogerhuis van den 27 heeft de graaf Albarade zich beklagd over de slechte staatkunde ten opzichte van Rusland gevolgd, eene staatkunde, welke heeft toegelaten den invoer binnen het vereenigd koninkrijk van alle Russische koopwaren, welke in eene Pruisische haven zijn ingescheept.

Lord Stanley d'Alderley ontkende, dat de blokkade van het vorig jaar tot geen resultaat geleid heeft. Hij hield vol, dat de helft van Rusland's koophandel in den vreemde vernietigd werd.

In de geheime zitting der Tweede Kamer van Darmstadt van den 25 April, heeft de regering een wetsontwerp aangeboden, strekkende tot het aangaan eener leening van een miljoen florins tot uitdelging van schuld.

Bijkens het verslag der zitting van den Sardinischen Senaat van 24 en 25 April, is het wetsontwerp op de kloosters in die zitting bestreden door graaf Collobiano en den markies Briquiot Sale, maar daarentegen met talent verdedigd door de heeren Saccardi en de Gavour. In de zitting van den 25sten was nog geene sprake van het voorstel tot uitstel den volgende dag aangenomen, en waarvan de aanneming tot afspediging van het kabinet aanleiding gaf.

Om den zin en de strekking van dit voorstel, waarvan de tekst ons nog onbekend is, goed te begrijpen, moeten wij in herinnering brengen, dat op de begrooting, dit jaar door de regering aangeboden en door de Kamers aangenomen, niet voorkwam het crediet van vier honderd en vijftig duizend guldens, dat gewoonlijk ten behoeve der geestelijkheid werd uitgetrokken. De reden, welke de regering aanleiding gaf aldus te handelen, was, dat in deze uitgaafl zou worden voorzien door de wet op de kloosters en geestelijke goederen. Nu heeft het door den senaat aangenomen voorstel juist ten doel om de geestelijkheid door een of ander middel de hulpronnen terug te geven, welke zij voorheen bezat, zonder nootans de post van vierhonderd en vijftig duizend francs op de begrooting te brengen.

Generaal Durando, minister van oorlog van het afstredend kabinet, is belast met de taak om een nieuw ministerie samen te stellen.

Eene dépêche uit Turin van den 28sten meldt, dat volgens eene verklaring op dien dag door een Sardinisch blad medegedeeld, de keuze zelve van den generaal Durando

genoegzaam bewijst, dat het nieuwe kabinet, wat zijn staatkunde betreft, niet van het vbrige zal verschillen.

De Köln. Zeit. meldt, dat de zittingen der Pruisische Kamers op 3 Mei zullen gesloten worden.

Daar het tijdstip der gewone zitting van de Zwitsersche bonds-vergadering op handen is, zoo heeft de opperste uitvoerende magt van den bond gemeend zich te moeten verklaren tegen de buitengewone bijeenroeping der Kamers, waarop aangeyronen wordt, zoowel door eene partij van Fransch-Zwitserland, die sedert den dood van den heer Druey geen vertegenwoordiger heeft in den boezem der bonds-regering als door de vereenigde oppositie van het kanton Tessin.

Zoo geene buitengewone gebeurtenis tot een tegenovergesteld besluit van den bondsraad aanleiding geeft, zal de zitting der Zwitsersche bonds-vergadering niet vóór het begin van Julij geopend worden, zijnde het gewone tijdstip daarvoor aangewezen.

De kolonel Bourgeois heeft bij de centrale regering overgelegd het rapport over zijne zending te Tessin. De bondsraad heeft zijn commissaris dank betuigd voor de diensten, welke hij gedurende zijne zending bewezen heeft.

De telegraaf meldt, dat de Spaansche Cortes in hare zitting van 27 April de discussie over het wetsontwerp op de nationale en geestelijke goederen teneinde gebragt hebben. Het cijfer der stemming is ows nog niet bekend, maar wij weten dat de aanneming van het ontwerp geen twyfel meer onderhevig is.

ENGELSCHER POST.

Morgen zal de Koningin op het paleis van Buckingham een kinderbal geven.

Tegen Zaterdag 5 Mei is eene groote meeting bijeengeroepen met het doel om de grondslagen te leggen voor eene waatschappij tot hervorming in het beheer van 's lands zaken.

Graaf Granville is nog niet hersteld van de gevolgen van zijn val tijdens de reis des Keizers. De edele lord heeft reeds vroeger tweemaal zijn arm gekroken en juist daarom is de wonde, welke bij dezer dagen bekwaam, van ernstigen aard.

Het hof der Londensche admiraliteit heeft in zijn zitting van den 18 een besluit genomen, dat bijzondere melding verdient. Het geht een Jomisch schip, dat in de Zwarte zee door een engelsche kruiser is aangehouden, op de voorwendsel van onwettigen koophandel met den vijand. Het hof heeft het in-beslag-nemen van dit schip nietig verklaard op grond, dat volgens tractaten de republiek der Jomische eilanden, alhoewel onder bescherming van Engeland plaatst, als onzijdigen staat worden aangemerkt, en 's bijgevolg zijn handel met Rusland niet als onwettig kan worden beschouwd.

Ten vorige jare werd door lord John Russell in den boezem van het Lagerhuis eene juist tegenovergestelde meening geuit. Het is, overigens, waarschijnlijk, dat van deze zaak in appel zal komen voor een regtskundig comité uit den raad.

Binnenland.

's Gravenhage, 30 April

Z. M. heeft aan HD. raad van legatie mr. H. C. de vergunning verleend tot het aannemen en dragen van het officieel kruis der Leopolds-orde van België, alsmede van het ridderschap der 1ste klasse van de Hessische orde van Lodewijk, respectievelijk door Z. M. den Koning der Belgen en Z. M. den Groot-Hertog van Hessen geschonken.

Z. M. heeft aan den heer R. Macalester Loup, op zijn zoek, eervol ontzag verleend als schoolopziener in het schooldistrict van Gelderland, onder dankbetuiging voor de die betrekking gedurende vele jaren bewezen belangrijke diensten.

Z. M. heeft aan mr. J. Bakker, op verzoek, verleend eene ontzag als plaatsvervangend kantonregter te Rotterdam (kanon).

Z. M. heeft den kolonel A. W. de Bruijn, chef van bureau der artillerie bij het Departement van Oorlog, ingevolge zijne aanvraag, op pensioen gesteld, en zulks met dankbetuiging voor de door hem bewezen diensten, en voorts het bedrag dat pensioen bepaald op f 1800.

H. M. de Koningin heeft eergisteren avond de afsteling in den Kon. Franschen Schouwburg met uwe tegenwoordigheid vereerd.

Wij vernemen, dat het ontwerp, houdende de afschriften betrekkelijk de orde en tucht op de koopvaardersschepen in gereedheid is en aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, bij het hervatten van hare werkzaamheden zal worden aangeboden.

Heden morgen ten 7 $\frac{1}{2}$ ure heeft het 2de regiment dragonders, onder kommando van den kolonel J. H. Merlen, na een vierjarig verblijf in deze residentie, de stad verlaten, en is naar zijne verschillende nieuwe nizoenen gemarcheerd, en wel de staf, het dépôt en de escadron naar Tilburg, 1ste escadron kommandant de ritmeester te Boekhorst, dépôt, komm. de ritmeester van hetwelk gekommandeerd wordt door den luit. kolonel Quay; Venlo, 4de escadron, komm. de ritmeester van Maastricht, 3le escadron, komm. de ritmeester Jan de Heimer; beide escadrons worden gekommandeerd door majoor Sprenger, te Maastricht; Amsterdam, 2de escadron, komm. ritmeester R. C. Castendijk; het 1ste en 2de escadron wordt gekommandeerd door den majoor van der Meer te Amsterdam.

De generaal Graaf van Heerdt, kommandant der

brigade kavalierie, de Graaf van der Duijn, adjudant van de K. H. Prins Frederik, de kolonel van het regiment grenadiers en jagers benevens de officieren en staf, de batterij rijdende artillerie, als ook het corps muzikanten van het regiment grenadiers en jagers, dat bij afwisseling muziektukken uitvoerde, hebben het regiment dragonders uitgeleide gedaan tot buiten de hoofstad. Eene ontelbare menigte ingezetenen was op de been. Het regiment hield zich de achtung der ingezetenen van de hoofstad in ruime mate weten te verwerven.

Morgen ochtend zal de garnizoens-verwisseling tusschen het bataillon Grenadiers en Jagers plaats hebben. Het 2de batt. Grenadiers, dat naar Leijden marcheert, wordt gekommandeerd door den majoor Stass; het 3de batt. Jagers, dat van Leijden herwaarts komt, wordt gekommandeerd door den majoor Gevers Leuven.

Woensdag vertrekt uit de residentie naar Leijden de batterij rijdende artillerie, onder kommando van den kapt. Kellner. Uit Utrecht zal hier binnen marcheren de batterij veld-artillerie, onder kommando van den kapitein-kommandant Marius.

Heden heeft men een aanvang gemaakt met het leggen van een electrischen draad van den Internationalen Telegraaf van het hoofd-bureau alhier naar Amsterdam, dat, gelijk bekend is, aldaar gevestigd zal worden.

Met primo Mei zullen er weder drie kantoren van den rijks-telegraaf geopend worden, en zullen er, zoo men verneemt, dit jaar, tot verdere uitbreiding, nog zes kantoren gevestigd worden.

Heden is voor het Prov. Hof in Zuidholland de procedure voortgezet in de zaak van het gaz-contract. Mr. L. Koning voor den oorspronkelijken eisder (thans geintimeerde) optredende, heeft de gronden bij repliek door Mr. van der Linden aangevoerd, wederlegt, en daarbij op zijn doen uitkomen, dat de voorwaarde in het contract, niet die waarbij het vrij gebruik van straten enz. tot het leggen van pijpen wordt verleend, maar wel die waarbij wordt gestipuleerd om gedurende 30 jaren aan niemand anders vergunning te verleenen tot het leggen van pijpen en buizen door de straten of langs de grachten der residentie, wel degelijk in zich bevat het belasten of bezwaren van stadsbezittingen of geregtigheden, waartoe, gesteld het belang der ingezetenen hadde zoo iets gevorderd, in allen geval het contract aan hoogere goedkeuring had behoeven te zijn onderworpen, ingevolge het uitdrukkelijk voorschrift van art. 71 van het regerings-reglement van 1824, tijdens de sluiting van het contract in werking, en dat bij gebreke dier goedkeuring, de overeenkomst zelve behoort te worden vernietigd, dat dit wijders evenzeer behoort te geschieden wegens den bij datzelfde contract, mede gedurende 30 jaren verleenden doorlopenden vrijdom van stedelijke belastingen op de steenkolen en brandstoffen in de gazfabriek gebezigt, niet alleen voor wat betreft de kolen, benodigd tot het stoken van gaz voor de stedelijke verlichting, maar ook voor al de kolen, dus ook voor de gebezigt tot fabricage van het gaz aan particuliere particulieren, zoodat hier niet kan gedacht worden aan compensatie bij wijze van minderen prijs wegens het gaz aan de stad geleverd; dat ook dit beding in strijd is met art. 72 van meergemeld reglement, hetwelk ook voor dergelijke beschikkingen tot verveemding van stads bezittingen of inkomsten, of tot verandering van bestaande belastingen, de koninklijke goedkeuring vordert, welke verleend niet is verkregen, daar het geheele contract niet in goedkeuring aan Ged. Staten is opgezonden, en dus het zelf is nietig.

Op deze gronden voornamelijk werd door den pleiter het aangevallene vonnis in eersten aanleg gewezen, verdedigd, waarbij, op de vordering van den heer Maxwils, krachtens art. 143 der gemeentewet namens de gemeente optredende, de nietigheid van het contract bereids is afgesproken.

De conclusie van den heer proc.-gen. Mr. Junius van Bemert, is bepaald op 23 Mei.

In de zitting van den Hoogen Raad, Kamer van Straftzaken, van heden, is behandeld de zaak van Bernardus Trompeter, het laatst woonachtig te Schagen, requirant van cassatie tegen een arrest van het Hof in Noordholland van 2 Maart j.l., waarbij hij, ter zake van moedwillige brandstichting, is veroordeeld tot de straffe des doods. De middelen van cassatie werden voorgedragen en ontwekkeld door den heer Mr. D. Polak Daniels. Het nemen van conclusie door het Openb. Min. is bepaald op 14 Mei j.l.

Dingsdag den 24 April, heeft de afdeeling 's Gravenhage on omstreken van de Hollandsche maatschappij van landbouw weder eene harer voorjaars-bijeenkomsten gehouden in het gebouw der Maatschappij *Diligentia*, onder voorzitterschap van den heer W. K. van Geunep. In deze vergadering is, o. a., besloten dat van wege deze afdeeling in de maand Mei zal worden op het landbouwkundig tijdschrift *De Boeren Goudmijn* alsmede op de *Nederlandsche Stoomvaart*. Op eene ingekomene missive van Jhr. Gevers van Geest, onder inzending der statuten met daarbij behorende memorie van toelichting van de Algemeene landbouw-vereening, onder bescherming van den Koning, verzochende de medewerking dezer afdeeling is besloten, dat verzoek voorloopig aan te houden. Voorts benoemde de Voorzitter de heeren Jhr. Colfot van Lier, Mr. G. B. Emants en S. Boelen, om in commissie met eene uit de Kamer van koophandel, te beraadslagen in hoeverre het ten voordeele der gemeente en van den handel kan zijn, de alhier bestaande korenmarkt op

te beuren en zoo ja welke middelen daartoe dan zouden moeten gebestigd.

Vervolgens werden op voorstel des Voorzitters, twee commissien benoemd om; ter voldoening van twee besluiten der algemeene vergadering: te onderzoeken: 1o. Wat de Maatschappij het doelmatigst zoude kunnen doen in hare afdeelingen ter bevordering van het onderwijs in den landbouw; en 2o. Wat er gedaan kan worden tot het meer productief maken der grasmatten in ons vaderland. Met de verloting van een twaalftal prijzen werden de werkzaamheden dezer vergadering besloten, die, bijgewoond door ruim 70 leden, aan nuttige wenken even rijk was, als dat men hoe langer zoo meer van de noodzakelijkheid zich kon overtuigen, hoezeer vooral de praktijk van den landbouw behoort beoefend te worden, zal de maatschappij aan hare roeping rigtig beantwoorden.

In de residentie is aangekomen en aan het hotel de *l'Europe* afgestapt Mevr. Jenny Goldschmidt-Lind met familie en gevolg.

In de residentie is aangekomen en aan het hotel de *Oude Doelen* afgestapt de baron de Bille Brake, zaakgelastigde van Z. M. den Koning van Denemarken.

Onder de gisteren alhier ingeschrevenen voor den huwelijken stand, verdienen opmerking: Mareis van der Lans, oud 23 jaren, alhier, en Hendrika Leljeveld, oud ruim 13 jaren, van Loosduinen.

De Minister van Oorlog zal op Donderdag, den 31 Mei 1855, in het openbaar aan den minst inschryvende de leverantie aanbesteden van bloedzuigers, ten dienste van de Militaire ziekeninrichtingen, van Junij 1855 tot en met den 30 Junij des volgenden jaars, waarvan er gedurende dien tijd, waarschijnlijk ten meeste 70.000 en ten minste 40.000 stuks, zullen worden vereischt.

Naar men verneemt, heeft de heer Jhr. Mr. W. E. Engelen, laatstelijk benoemd tot lid van Ged. Staten in Friesland, thans zijn ontslag als lid der Tweede Kamer ingezonden, en zal derhalve na het inkomen daarvan in de aanstaande bijeenkomst der kamer, kennis worden gegeven aan den Minister van Binnenlandsche Zaken, die daarna den dag tot eene nieuwe verkiezing in het district Sneek zal bepalen.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood, ontvangen:

1o. vijftig gulden, zijnde de ophrengst eener loterij gehouden door de jongevrouw der school van A. van Leunen, te Gouda;

2o. twee honderd derby gulden tachtig cents, zijnde de ophrengst van twee door heeren Professoren van het atheneum te Deventer gehouden wetenschappelijke bijeenkomsten;

3o. honderd veertien gulden vijf en tachtig cents, van V. M. uit Rotterdam, gedagtekend 27 April j.l.; en

4o. 14,563 francs van de in België bestaande commissie.

Zr. Ms. consul-generaal in de HAVANNAH heeft de aandacht van de Regering gevestigd op de wenschelijkheid, dat de Nederlandsche handelaars zich door de staatkundige gebeurtenissen op Cuba niet laten weêrhouden om hunnen handel met dat eiland voort te zetten, en wel daarom, uit hoofde de regstreeksche invoerhandel tusschen Nederland en Cuba voornamelijk bestaat in levensmiddelen, voortbrenghselen van Nederlandschen bodem, en dat het verbruik van deze altijd noodzakelijk, ja zelfs meer uitgebreid is in buitengewone tijdsomstandigheden.

Volgens een bericht van Zr. Ms. consul te St. Louis, is de handel aldaar gedurende de laatste 6 maanden van 1854 over het algemeen toegenomen. Alleen van tarwe, tabak, touwwerk en eenige minder beduidende artikelen was de aanvoer minder dan in 1853. De meeste producten vonden goeden afrek op de markt aldaar. De buitengewone warmte heeft een nadeeligen invloed gehad op den oogst van mais, aardappelen en tabak, welke dan ook veel minder was dan in vorige jaren; de hennep daarentegen heeft meer in de kwaliteit dan in de hoeveelheid geleden.

Tot Hofdames bij H. M. de Koningin zijn, naar men verneemt, benoemd, baronnes A. van Asleck en baronnes E. van Zuylen van Nijvelt en tot hofdame bij H. M. H. Prinses Frederik, S. baronnes Sirtema de Grovestins.

Den 28sten dezer heeft ingevolge een art. van het reglement der Koninklijke academie van wetenschappen eene vereenigde vergadering der beide afdeelingen met gesloten deuren plaats gehad, waarin o. a. zijn behandeld de raming der uitgaven voor het volgende jaar en de regeling van algemeene huishoudelijke belangen.

Er is o. a. ingekomen een brief van den heer Groen van Prinsterer, waarbij deze verklaart zijne benoeming tot lid der afdeeling taalkunde enz. niet aan te neuren.

(Hbl.)

Op Woensdag, 9 Mei aanstaande, zal, aan het lokaal van het prov. bestuur te Haarlem, worden aanbested: de aanleg eener telegraaflijn van Amsterdam naar de Zaanstreek en het uitvoeren van eenige daarmede in verband staande werkzaamheden aan de telegraaflijnen te Amsterdam.

Door den gemeenteraad van Ooltgensplaat is besloten de in het voorgaande jaar aldaar afgeschafte kermis, weder in te stellen, en die even als vroeger te doen plaats hebben in de maand Julij van ieder jaar, te beginnen met den

derden Woensdag in die maand tot en met Zaterdag daar-aanvolgende.

Bij eene door de Gedeputeerde Staten der provincie Friesland vastgestelde lijst van 81 hoogst aangeslagenen in de rijks directe belastingen in die provincie, verkiezbaar tot leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, is de hoogste aanslag die van de heeren Jhr. R. G. van Swinderen n. l. 113,79.91; voorts komen de heeren Jhr. F. A. J. van Eijsinga met 9030.21, Jhr. Mr. P. B. J. Vegelin van Claerbergen, met 6559.38, Mr. J. H. van Boelens met 5981.94; Jhr. Mr. J. F. van Eijsinga 5492.98 enz.

De majoor Stieljes, te Zutphen, is door Z. M. den Koning vereerd geworden met het kommandeurskruis van de Eikenkroon.

Voor lezers van Fransche journalen en tijdschriften is het niet van belang ontbloeit te vernemen, dat door de vigilantie der Fransche ambtenaren thans is ontdekt, dat eene wet van 1793, waarin bepaald wordt, dat alle *tijdschriften en periodieke werken per post* moeten worden verzonden, niet is ingetrokken. Dienengevolge zijn de pakketten van den Nederlandschen boekhandel, waarin zich zulke geschriften bevonden, op de grenzen door de Douanen aangehouden, en zullen ze daar blijven liggen totdat er orders zijn gegeven om de tijdschriften daaruit te ligten en per post te verzenden, of — hetgeen wij zeker met ernst mogen hopen, — dat de pogingen van belanghebbenden bij het Fransche gouvernement, om opheffing te erlangen van dat groote bezwaar, gunstig zullen geslaagd zijn.

(U. Ct.)

×× Leijden, 30 April. Gisteren avond ten 11 ure brak hier ter stede een brand uit in het achterste gedeelte van de woning van de meubelen- en porcelein-verkoper R. M. Benth, op de Hoogwoerd en uitkomende in de Bolwertstraat. Ofschoon in den aanvang voor de belendende gebouwen een dreigend aanzien verkrijgende, bruide hij zich niet verder uit en was men door de spoedig aangebrachte hulp der brandspuiten na verloop van een half uur den brand, dien men buiten de Stad had kunnen waarnemen meester. De woeligheid van het uur, waarop hij uitbrak, bragt zeker veel bij tot het spoedig aanbrenghen der hulp, maar ook niet minder tot erkenning van de goede diensten, welke door de aansnellende manschappen behoorende tot de politie, de schutterij en het garnizoen tot handhaving der orde zijn bewezen.

Hardenbergh, 27 April. In eene onlangs gehouden vergadering van den raad heeft de heer K. van 't Hof voor zijn lidmaatschap bedankt.

△ Arnhem, 28 April Een nieuwen muzikalen feestavond gaat het kunstminnend publiek hier weder te gemoet. Wij vernemen met belangstellend genoeg, dat Mw. Goldschmidt-Lind voornemens is aanstaanden Vrijdag, den 4den Mei, nog één concert te geven, en wel in de gewone Concert-zaal. Het laat zich denken, dat het weder een uitgelezen auditorium zal opleveren, en er ongetwijfeld veld elders een aantal hoorders en hoorders herwaarts zullen komen; want het eerste concert heeft zulk eene algemeene voldoening opgeleverd, dat men zal reikhalzen om de virtose ten tweede mate en waarschijnlijk voor het laatst te huldigen, te meer nu er in de *Grondwet* is gelezen, dat de edele zangeres het voornemen heeft opgevat om het geheele bedrag van het te 's Hage, Woensdag den 2den Mei te geven concert, te schenken aan de aldaar op te rigten maatschappij tot pensionering van oude en hulpbehoevende toonkunstenaars. Zulk eene edelmoedigheid gaat allen lof te boven, en zal den naam der sacrficante in Nederland onsterfelijk doen zijn. Men is dan ook van begrip, dat het hieer te brengen fonds dan naam behoort te dragen van *Jenny-Lind-fonds*.

Groningen, 28 April. Blijkens het verslag van den toestand der gemeente Groningen over 1854, dezer dag uitgekomen, bestond de wettig gedomicilieerde bevolking op den 1sten Jan. j. uit 34.099 personen, zijnde 401 meer dan op den 1sten Jan. 1854, zijnde naar hare geestelidestige gezindheid verdeeld als volgt: Ned. Herv. 24.841, Waalsche Herv. 156, Eng. Herv. 1, Ev. Luth. 851, Herst. Luth. 4, Doopsg. 695, Remonstr. 14, Chr. Afsch. 431, R. Kath. 5623, van de Klerczy 3, Ned. Israël. 1451 (waaronder 159 afgesch.). Port. Israël. 5, tot geene gezindh. 24. De bevolkingsregisters worden bij voortdaring met de meeste zorg bijgehouden.

De verhouding van het aantal geboorten (1146) tot dat der sterfgevallen (1047) geeft aanleiding om, met het oog op de geheerscht hebbende typhus en cholera, den algemeenen gezondheidstoestand gunstig te noemen. Het getal door cholera aangetast en bedroeg in de negen of tien weken van haar bestaan, 262, waarvan 128 mannen en 134 vrouwen; hiervan genazen 134 en stierven 128. In het algemeen prov., staats- en akademisch ziekenhuis zijn in 1854 467 zieken verpleegd, van welke 80 stierven, 329 werden ontslagen (van deze waren 309 hersteld) en nog 58 zijn in behandeling gebleven. Van het badhuis is voortdurend rainschoots gebruik gemaakt; er werden toch 1736 baden gebruikt, waarvan 696 door de ingezetenen dezer stad.

Er waren in dit jaar, behalve de stads Fransche school voor meisjes, zes openbare scholen in deze gemeente. Voorts telde men vijf bijzondere scholen der 1ste klasse en vijftien van de 2de klasse. Verder waren er nog eene bijzondere Fransche kostschool voor jongens, twee bijzondere Fransche scholen voor jongens en eene bijzondere Fransche kostschool voor meisjes.

Onder de scholen van bijzondere aard en strekking worden genoemd negen bewaarscholen, waaronder de twee stads, bezocht door 1127 kinderen van minvermogene

ouders; twee herhalingscholen van het dep. Gron. der maatsch. t. N. v. 't Alg. uitgaande en door 166 leerlingen kosteloos bezocht; vier Zondagscholen, opgericht door de afd. Gron. van het Ned. Bijbel- en Zendinggenootschap, van welke 391 personen kosteloos gebruik gemaakt; vier werkscholen, waarop ongeveer 240 meisjes onder-richt hebben ontvangen, en ééne spijnschool. Op de gym- nasticschool werden 145 leerlingen tegen betaling en 144 kosteloos onderwezen.

Het getal studenten aan de hoogeschool bedroeg op ult. Dec. 1854 228; de lessen zijn regelmatig gegeven en men heeft reden zich over de studie en het gedrag der stu- denten te verheugen.

Aan de bevordering van kunsten en wetenschappen waren gewijd: 1) Het genootschap *pro excelendo jure patrio*, hesttaande uit 52 leden; — 2) het departement Gron. der maatsch. tot nut van 't algemeen, — 3) de aka- demie *Minerva*, waar het gewoon onderwijs geregeld is voortgezet, 4) het genootschap ter bevordering van natuur- kundige wetenschappen, 5) het genootschap *Pictura*, 't welk in dit jaar eene tentoonstelling van kunstwerken van levende Ned. meesters heeft gehouden.

De toestand van het armwezen mag in het algemeen gunstig worden genoemd, wanneer men in aanmerking neemt de voortdurend geheerscht hebbende duurte van de noodzakelijkste levensbehoefden. Door de instellingen ter verzorging van armen, door bedeeeling en werk is in dit jaar voor ondersteuning van behoeftigen besteed eene som van f112,068.18, terwijl de gezamenlijke ontvangsten dier instellingen hebben bedragen f119,121.10½, waaronder als opbrengst van collenten, inschrijvingen en andere vrij- willige bijdragen f56,787.29½, subsidiën van andere in- stellingen f7,982.26, subsidie van de gemeente f41,857.07, subsidie van de provincie of van den staat f5,932.76. De instellingen, welke het voorkomen van armoede ten doel hebben, hebben over dit jaar uitgegeven f530,964.20 en ontvangen f558,552.44½.

Het aantal fabrieken in deze gemeente bedroeg 130, waarop met 1172 personen is gearbeid; 7 stoomwerktui- gen werden daarbij gebruikt.

De prijzen der granen hebben dit jaar grootere fluctua- tiën ondergaan dan sedert 1847 gekend werd. Vooral in het najaar waren die zeer hoog ten gevolge van het terug- blijven der aanvoeren van den nieuwen oogst en het uit- blijven der Russische toevoeren. De oogst kan overigens over 't geheel niet dan gunstig genoemd worden, daar de opbrengst van bijna alle granen zeer ruim en ook de kwaliteit voldoende was.

De binnevlantsche scheepvaart heeft in een' bloeienden toestand verkeerd. De buitenlandsche is zeer verschillend uitgevallen. De scheepbouw is krachtig voortgezet en zijn op de 6 werven alhier 18 zeeschepen gebouwd.

(Gron. Ct.)

Eerste Huwelijks-afkondiging.

Zondag, 29 April 1855.

Lodewijk Evert, baron van Heeckeren van Enghuizen, 25 j., met Francina Christina Henriette Maria baronesse van Heeckeren van der Cloese, 28 j. — Albertus van der Mark, 21 j., met Catharina Elisabeth van Goudriaan, 28 j. — Willem Muns, 25 j., met Johanna Maria Adriana Cornelia Laffree, 26 j. — Cornelis Marinus Schepman, 24 j., met Hendrika Johanna Helge, 24 j. — Willem Arnoldus Minderaa, 30 j., met Christina Johanna van Maarseveen, 27 j. — Frederik van der Meer, 34 j., met Lambertina Dee, 29 j. — Johannes Wilhelmus Verhoef, 23 j., met Wilhelmina Christina Captijn, 27 j. — Gelijn Malies, 30 j., met Maria Wijmer, 26 j. — Jacobus Johannes Verstappen, 30 j., met Pieterella van der Vliet, 32 j. — Jacob van den Bergh, 29 j., met Pieterella Jacoba Marsie, 21 j. — Jacob Lammertink, 26 j., met Alida Johanna Thierrij, 25 j. — Johannes Arendse, 24 j., met Cor- nelia Vuurpuij, 35 j. — Abraham Oosterling, 26 j., met Ca- tharina Maria Helge, 22 j. — Everardus Wilhelmus Nooster, 24 j., met Bernardina Jacoba Koenen, 25 j. — Willem Jene- zon, 30 j., met Antje Bijl, 28 j. — Cornelis van Tongeren, 27 j., met Machtildes van Mill, 26 j. — Hendrik Christiaan Sijmaar, 34 j., met Evertje Martens, 39 j. — Jacobus Lu- dovicus van der Welk, 28 j., met Maria Catharina Stoopman, 34 j. — Petrus Johannes Hendriks, 24 j., met Maria Jaco- ba Meershoek, 22 j. — Willem Scharroo, 32 j., met Johanna Catharina van de Klerk, 20 j. — Barend Bongers, 30 j., met Anna Maria Elisabeth Bordewijk, 23 j. — Nicolaas Lensing, 24 j., met Cornelia Catharina Elzing, 30 j. — Jo- hannes Colier, 38 j., met Willemina de Jeer, 31 j. — Cria- tiaan Willem Marinus Molenkamp, 33 j., met Jeannette Anten, 22 j. — Johannes Hermanus Bijkenbos, 43 j., Wedr. van Sibilla van der Kouwen, met Hendrica Derksen, 38 j. — Jo- hannes Stokman, 38 j., met Wilhelmina Johanna Stormer, 39 j. — Adrianus Jacobus Krunk, 32 j., met Sara Petronella Kerling, 24 j. — Nicolaas van Zeijl, 33 j., met Adriana Elisabetha van den Acker, 31 j. — Nicolaas de Jong, 26 j., met Alida van der Deijl, 26 j. — Marcellis van der Laus, 23 j., met Hen- drica Leliveld, ruim 13 j. — Benedictus Jacob Zon, 37 j., met Keetje Coesman, 31 j. — Johannes Batenburg, 28 j., met Anna Catharina Vrije, 26 j. — Charles Mathieu Nickel, 41 j., met Catharina Johanna Kieken, 28 j., — Benjamin Gijbertus Verschuur, 24 j., met Anna Stansje Koezijne, 32 j.

Ingezonden Stukken.

Wij voldoen gaarne aan het tot ons gerigt verzoek, om onderstaand artikel van den heer VAN NIEROP ook in onze Courant op te nemen. (RED.)

EEN WOORD AAN DE KIEZERS VOOR DE STATEN- GENEERAAL IN HET DISTRICT HOORN.

Noch hij mijne twee verkiesingen in 1852, noch hij mijne niet-herkiezing in 1853, heb ik het noodig geacht

het woord tot u te rigten. Gij kendet mij en mijne begin- selen. Ook thans meende ik te kunnen zwijgen, hoe veel stof tot spreken aanwezig zij. Ook thans is het ver van mij, iets te antwoorden op naamlooze advertentiën en blaadjes, hier en daar verspreid, noch op snoeverijen, als die van de *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode*, noch op laag- heden, als die van het *Goudsch Kronijkske*.

Maar thans heeft de heer Nolthenius een woord tot u gerigt, dat aan u en mij niet onverschillig zijn mag, een woord, dat door inkleeding en tegenstellingen, misschien wel tegen de bedoeling des schrijvers, de dubbele eigen- schap heeft van zich zelven in een bekoorlijk, — mij in een min aangenaam licht te plaatsen. Het eerste zij hem gegund, het laatste kan ik verdragen. Maar ik wensch voor u en in het algemeen belang aan te toonen, dat het woord van den heer N. in de meeste opzichten te laat ver- schijnt. Bij de weinig gepaste voorbereiding; die de verkie- zingen over het algemeen en inzonderheid in dit district plegen te ondervinden, acht ik het een verkeerd voorbeeld na den afloop met een programma te verschijnen en over de verkiezing zelve in beschouwingen te treden, die op den uitslag van invloed konden geweest zijn. Het laatste her- innert aan de hulde, die de heer Groen van Prinsterer gewoon is van zekere zijde te ontvangen en ook thans weder heeft genoten *na de verkiezing*. Ons electoraal sy- steem even als elk ander, heeft te veel onvermijdelijke gebreken, dat het niet wenschelijk moet zijn, al wat vij- anden van dat stelsel openbare hypocrisie zouden kunnen noemen, daarvan te verwijderen.

De heer Nolthenius vangt aan en meent wel te doen met te spreken en zijne zoogenaamde rigting bloot te leg- gen *nu de zaak beslist is*. Hebben de kiezers dan nu nog de gelegenheid er hunne stem over uit te brengen? Hij wilde vroeger de aandacht niet op zich vestigen; zijn gevoel is, dat men *een blijf van vertrouwen* moet afwachten, nimmer mag afvragen. Ik geloof, dat ook hier de regel geldt van het burgerlijk mandaat *qui per alium fecit ipse fecisse videtur*, (die door een ander laat wer- ken, wordt geacht het zelf te doen). Wat dus afwachten heet, terwijl anderen voor ons vragen, mag niet terug- houden, vooral als men meent te zijn aangerand of ver- keerd voorgesteld. Reeds in 1848 kwam ik op tegen deze wijze, om zich aan eene tijdige beoordeeling te onttrekken. Ik schreef toen: *Tot onze zeden behoort te kruipen en te intrigeren voor allerlei posten en commissien, die wat geven of wat pousseren kunnen, ook al heeft men er geene de minste geschiktheid voor, — ook, al zou het billijk wezen, dat een ander daarinle begunstigd werd, — en dit wordt nederig en bescheiden geheeten, maar — ons aan openbare beoordeeling te onderwerpen, zou dit het Nederlandsche karakter ontsieren?*

De heer Nolthenius zegt verder pijnlijk getroffen te zijn door zekere advertentie in de *Haarlemsche Courant* van 16 dezer, *waarin men de zaak op een godsdienstig terrein overbragt*. Ik was daardoor minder aangedaan, want de zaak lag reeds lang op dat terrein, maar ik was meer getroffen door de vele heiligschennis, die in een achtbaar blad werd toegelaten. Wist de heer N. inderdaad niet, dat men reeds van den aanvang af de zaak op kerkelijk terrein had overgebragt, dat geen ander ter zijner overwinning, geen ander ter mijner bestrijding aanwezig was? Is hij onkundig gebleven van de aankondigingen en zendbrieven aan de predikanten door de Utrechtsche vereeniging *Koning en Vaderland*? Heeft hij niets gezien of gehoord van de uittreksels uit de Haagsche Nieuwsbode, met kapitale letters gedrukt en overal verspreid, waarin almede op hetzelfde aambeeld geslagen werd? Heeft de heer N. iets gedaan, om de kerkelijke beweegkracht, die hem zoo pijnlijk troft, tegen te houden, waarom vindt hij zich geopen nu wel zijne afkeuring uit te spreken, en niet vroeger, toen het nog invloed kon hebben? Mag men het niet minstens als twijfelachtig stellen, of de Heer N. wel de overwinning zou behaald hebben, indien hij en ik leden geweest waren van hetzelfde kerkgenootschap?

De heer Nolthenius wil thans zijne rigting openbaren. *Trouw aan Vorst en Vaderland, gehechtheid aan het Huis van Oranje, getrouwe en eerlijke toepassing der Grondwet.* Is er eenig kandidaat in Nederland, die het tegendeel schreef? Maar hij kan niet ontkennen, dat hij sommige hoofdbeginselen der Grondwet voor ons land minder geschikt hield. Komt het op iets anders neer, dan op een alledaagsch stelselloos conservatisme, even gereed op wettige wijze mede te gaan als op wettige wijze terug te keeren, en was de vroegere karakterisering in verschillende bladen zoo slecht en oneerlijk, gelijk men aan de kiezers wilde doen gelooven? Is het ook hier niet te bejammeren, dat het programma zoo laat verschijnt.

De heer Nolthenius eindigt met den wensch, dat in dit district voortaan het beginsel van vrije en regtstreeksche verkiesingen *in den vollen zin van het woord* moge toegepast worden. Ook deze wensch komt veel te laat. Ware hij vroeger genit, welligt ware de beweging uit Utrecht en 's Hage op zijnen wensch weggebleven.

Kiezers! Ik neem van u afscheid. Gij weet het, hoe vele en groote offers mij het parlementaire leven zou hebben moeten kosten. Dat ik er mij ditmaal toe bereid verklaar- de, het was, zoo als velen uwer niet onbekend is geble- ven, slechts voor deze zitting, omdat sommigen mij gaarne zagen deelnemen aan het politieke feest der districtswijs- ing, dat in dit jaar zal gevierd worden. Er waren onder u, die meenden, dat ik, met uw district als met mijn eigen huis bekend, mij geroepen moest achten het terri- toriaal-politisch overleg van nabij gade te slaan. De wijzi- ging van één district heeft soms invloed op de politiek van het gheele land. De herziening der kieskaart van een

land is soms voor een ministerie wat de herziening der werldekaart voor sommige Vorsten is. Ik besefte de pligting aan u, aan mijn geboorte-district en de con- stitutionele zaak. Men wil, dat een gedeelte van uw d' zal worden ingelijfd bij Amsterdam. De hoofstad zal lid meer verkrijgen en gij zijt bestemd om het ont- kende zielental aan te vullen. De Haagsche Nieuws- heeft reeds dezer dagen opgemerkt, dat gij dezelfde ad- ader hebt als wij Amsterdammers. Van die zijde dus bezwaar. Gij zult dan ook kunnen luisteren naar een bekend en door mij hoog geacht inzender in de *Am- damsche Courant*, die de kunst verstaat, om bij nings-verblijf in de hoofdstad de aandacht op anderen zich te vestigen, en u kan leeren, hoe men het kon- schap in eere houdt, door het te werpen in den strijd- partijen. Vroeger heb ik wel eens met sommigen overwoogen, hoe het best eene brug over het IJ de hoof- stad met uw district kon vereenigen. Thans schijnt middel gevonden om u te verbinden zonder brug of eene papieren brug!

Kiezers! welke ook de invloed zij van deze wijziging de politieke balans van uw district, laat u nimmer o- moedigen, bewaart en verzamelt de constitutionele kracht waar ze zijn, en blijft geschaard onder de banier, waar der gij mij steeds stemdet, onder de banier der con- stitutionele monarchie, d. i. de Koning met de Grondwet de Grondwet met den Koning!

Amsterdam, 24 April 1855.

Mr. A. S. van Nie-

Advertentie.

MAGASIN DE PIANOS FRANÇAIS VENTE ET LOCATION.

Le soussigné a l'honneur d'annoncer au public que Magasin est pourvu d'un riche et exquis assortiment PIANOS et PIANINOS à cordes verticales, demi et grand oblique avec des mécaniques supérieures, barrages en agraffes en cuivre, perfectionnement pour l'accord, bas de sillets harmoniques, pédale celeste, nouveau système d'étouffoirs; contre tirage pour résister à la tension des cordes, chevilles perfectionnées faites d'une seule pièce, n'été point sujette aux influences atmosphérique, invention applicable surtout dans les pays chauds.

A l'appui de l'identité d'origine de ces instruments qui sortent tous directement des Manufactures de Paris on délivre des certificats de la signature *d'Erard, Sonfletto, Blanchet et fils; Pleyel*, fournisseurs des cours royales, grand médaille d'or; *Jelmini, Wolfel, Blond* fournisseurs des Académies royales de musique, médaille d'or, *Bernhardt aîné fils à mécanique Rohden*, per- tionnement et médaille d'argent. *Herman Vygen, A. Bo- Paurelle, Scholtus, Herce et Mainé, Daniel*, etc. et tous brevetés à Paris et à l'étranger.

Le magasin est assorti de Pianos Soufletto et Blanche en différents formats et à Transpositeur, ainsi qu'ils ont tracés au dessin dans le Magasin.

Pour satisfaire à toutes les demandes on trouvera au Magasin des PIANOS et PIANINOS solides des fabrica- les plus élégantes des facteurs de moindre importance, aux prix les plus modérés.

TABOURETS DE PIANO en bois de pailissandra, fab- fer de la manufacture Vieu de Paris.

VERITABLES SOCLES A CRISTAL.

Messieurs et Dames, Professeurs de musique, etc., on invités à venir examiner les différentes fabrications per- tionnées.

Nieuwe Uitleg, 110, VAN OLLEFEN DA SILV

CORRESPONDANT DES PREMIERES MAISONS DE PARIS. (828.)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 30 April 1855.		
Nederland. Pct.		Rusland.
Ned. W. Schuld. 2½	61½ ½ ½ ½	Hopel 1798/1816 Pct. 100%
Dito Certificat. 3	73½	Dito 1828/1829 5
Dito Dito. 4	90%	Cert. 1831/1838 5
O. I. Leening. 4		Dito Dito 4½
Amort. Syndic. 3½	89	Dito Hope . . . 4
Hand.-Maats. 4½		Dito Stieglitz . . . 4
Belgie.		Dito dito 5e Ser. 4
Certificaten . . . 2½		Dito 1854 . . . 5
D° <i>Rotschild</i> . . . 2½		Inschr. Assig. . . 6
Frankrijk.		Certific. dito. . . 6
Obligatiën . . . 3		Polen.
Spanje.		Obligatiën . . . 4
Nieuwe 1	17½ ½ ½	Oostenrijk.
Dito Buitenl. . . 3		Metaliëk 5
D° Binneal. 3	80½ ½ ½ ½	Dito bet. Amst. 5
Bew. Sp. Com. . . 4	4½ 5 4½	Dito Nation . . . 5
Amort. Schuld.		Dito 1847 . . . 2½
Portugal.		Dito 1851/1852 2½
Londen nieuw. 3	87½ ½	Dito Onb. 19½
Dito uitgeat. . . . 4		Gren.
Mexic., te Londen 19½, dito Onb. 19½;		
Uitg. G.		